

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ZALIG ZOET

Een blijspel in vier bedrijven

door

1880
Dirk Schokkaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1996
Nr. 2357

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ZALIG ZOET* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK SCHOKKAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/063

ISBN 978-90-385-04612

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Schokkaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

5 dames - 4 heren

FERNAND DE POTTER: zaakvoerder "Snoepwaren De Potter" (vijftiger)

MARGRIET : secretaresse (dertig lentes)

CYRIEL : arbeider, grappenmaker eerste klas (veertiger)

MODEST : voorman, nogal nors, gaat bijna met pensioen

COIKE : vrijgezel-arbeider, woont bij zijn "ma" en is véél te braaf (dertiger)

MADELEINE : arbeidster, domme doch goeie en "plezante" kracht (veertig zomers)

SIMONNE : arbeidster, fier als een pauw, steeds op jacht naar de geschikte prooi. (veertig lentes)

JEANNINE SCHERENS : veiligheidsinspectrice en... (vijftig jaar geworden)

FRIEDA : vrouw van Modest, kan zeer gevaarlijk zijn. (ook vijftig)

INHOUD

Zalig zoet is een sfeerstuk of noem het gerust een "blijspel", een stuk voor blijde mensen waarvoor de lach nog steeds de grootste vorm van ontspanning is. Alles draait rond de suikerwarenfabriek van Fernand De Potter, zaakvoerder in hart en ziel, specialist in suikerwaren en soms ook in het charmeren.

Fernand wordt omringd door dames en heren die allen promotie maken voor de verschillende karaktertrekjes die wij als aardse wezens toebedeeld kregen, natuurlijk in de juiste verf gezet. Gekke (werk-)situaties onder mensen die met het kinderlijke in zich begeleid worden door een voorman die niet zo geliefd is. Al probeert hij de touwtjes strak te houden... ze raken zeer vlug in de war...

Veel plezier met "Zalig zoet"...

DECOR

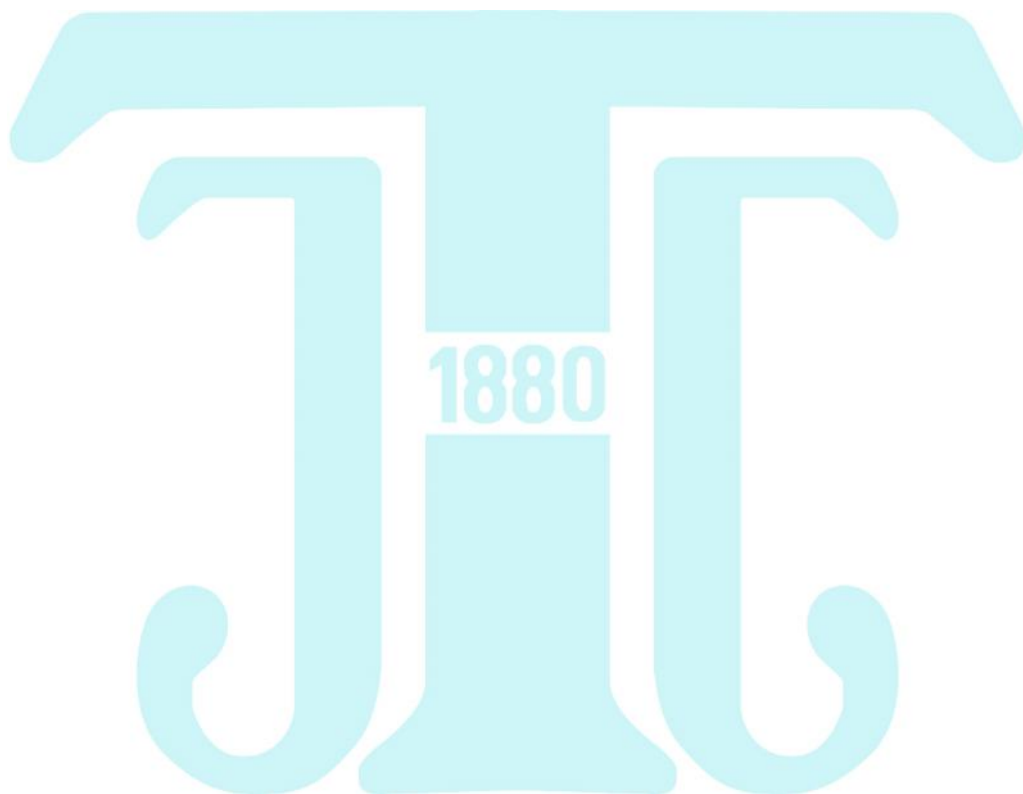
In alle bedrijven kijkt men naar een bureel (links) met achteraan één deur naar uitgang, rechts én een beetje afgescheiden van het bureel bevinden we ons in de eetzaal van het bedrijf van "Snoepwaren De Potter".

Tussen het bureel en de eetzaal, die tevens als kleedkamer fungeert, staan enkele tafels en stoelen én vijf kleerkasten voor de werkkledij.

Er staat een radio en aan de wand hangen enkele affiches van suikerwaren.

Ook zijn er vier deuren voorzien, waarvan één als uitgang, een deur naar de fabrieksruimte, een deur voor heren- en één voor damestoilet.

Het is gewenst het stuk te spelen in een plaatselijk dialect, al is dit geen noodzaak.

E E R S T E B E D R I J F

(Fernand komt binnen langs bureel, zet zijn aktetas neer, is blijkbaar nog niet uitgeslapen, rekt zich uit en gaat naar eetzaal, doet deur open en kijkt om zich heen.)

FERNAND : Potverdju, wat is dat hier, hier is nog geen kat! *(Gaat in atelier kijken en komt onmiddellijk terug.)* Maar wat is dat nu zeg, ik sta hier alleen voor aap! *(Krijgt klok in 't oog.)* Wat is dat, kwart na zeven, ha 't is verdomme bij mij kwart na acht, nu niet zwanzen met De Potter hé zeg! *(Gaat naar bureel, neemt telefoon en draait een nummer.)* Gaby?! Ik ben het. Vanwaar dat ik bel? Ha van in den bureau! Waarom? Omdat ik moet werken, verdomme! Wablieft? Nee, ik begin nooit vroeg! Hoe vandaag? Bij mij is het... Gaby, dat is niet waar hé zeg, die klok een uur terug, dat is juist, we zijn terug naar 't winteruur gegaan. *(Een beetje opgewonden.)* En gij kunt me dat niet zeggen, nu sta ik hier voor dat het werkvolk er is! Wablieft? Ha dat zal mij eens goed doen, zo vroeg opstaan, goed gij, dan kan ik gaan werken ook!! Ge weet dat ik nooit op de wekker zie! Mijn horloge is baas. Ja zeg, eerst een uur bij, dan een uur af, een mens zou voor minder missen, wat dacht ge? Ha ja! Ik ben pipi gaan doen hier op mijn bureau. *(Luid.)* Ge moet niet kwaad zijn, ge moet niet kwaad zijn... *(Houdt hoorn ver van zijn oor, Gaby is er blijkbaar ook niet graag bij, antwoordt heel schaapachtig....)* Ja zoeteke, tot vanavond. *(Haakt in.)* Hier ben ik nu, allé Fernand, zet u nog even neer. *(Legt jas over zich heen en valt na een poosje in slaap. Even later komt Madeleine binnen (ingang eetzaal), doet jas uit en neemt een radiootje uit de kast, zet het aan.)*

MADELEINE : Haha, juist op tijd, da's mijne muziek sé. *(Huppelt op en neer. Na een tijdje komt Cyriel binnen, Madeleine huppelt verder tot Cyriel de radio plots afzet. Madeleine schrikt.)* Och Cyriel, zijt gij het, gij doet mij verschieten!

CYRIEL : Amai, ben ik zo lelijk? Zeg Madeleine, ge blijft voortdoen met huppelen zeker.

MADELEINE : Zeker weten! Mijn conditie is er al veel beter op geworden!

CYRIEL : Madeleineke, van een ezel kunt ge geen koerspaard maken zulle.

MADELEINE : Merci hé, vriend!

CYRIEL : Grapje, Madeleine... *(Doet zijn overjas uit, draagt daaronder een pyjama.)*

MADELEINE : Zeg eens, maar aan u zijn ook kosten zulle, of hebt ge kosten gedaan? Wat is dat? Uw nieuw kostuum?

CYRIEL : Ge moet er nog wat mee lachen gij, bijlange niet, ik heb moeten lopen om mijn bus nog te hebben. *(Neemt spiegeltje en scheerapparaat uit tas en begint zich te scheren.)*

MADELEINE : Dan krijgt ge een uurtje extra dit week-end en dan slaagt ge er nog in om u te overslapen.

CYRIEL : Ge moet daar niet mee lachen, dat kan de beste overkomen. 't Is spijtig genoeg dat de zomer weer voorbij is.

(Fernand snurkt in zijn bureau als een bezetene.)

MADELEINE : Ssst Cyriel, hoort gij dat ook?

CYRIEL : Jaja, natuurlijk, dat is mijn scheermachine.

MADELEINE : Cyriel, zet dat af!

CYRIEL : Jaja, 't is al goed. *(Gaat naar kast om werkkledij aan te doen.)* Zeg eens, ge hebt gelijk, precies een wild beest. *(Kleedt zich verder aan.)*

MADELEINE : 't Komt van den bureau. *(Gaat er stilletjes naar toe en kijkt door het venster in de deur.)* Cyriel, kom nu zien, ge hebt gelijk: het is een wild beest! 't Is De Potter!!

CYRIEL : De Potter!? Nu al op zijn bureel?? Dat is niet normaal, hij begint gewoonlijk maar om half negen!

MADELEINE : Hij zal toch geen kou hebben, de sukkelaar.

CYRIEL : Nu is 't ne sukkelaar en als hij wakker is, is het een zeveraar... ja, vrouwen hé.

MADELEINE : Misschien is hij thuis niet binnen gemogen dit week-end en heeft hij hier zijn toevlucht gezocht.

CYRIEL : Goed gij, dan zijn er wel andere plaatsen om het week-end door te brengen. Wacht, ik zal hem eens doen verschieten.

MADELEINE : Ge durft niet.

CYRIEL : Hela, Cyrielleke niet uitdagen hé. *(Neemt telefoon in eetzaal, draait een nummer. De telefoon op het bureel begint te rinkelen. Fernand springt als een bezetene en neemt de hoorn op.)*

FERNAND : Hallo, met De Potter... Hallo... Verdomme, mijne tikker. *(Haakt terug in.)*

(Cyriel en Madeleine nemen vlug een boterham en koffie.)

FERNAND : (*Kijkt naar eetzaal.*) Ha, daar zullen die twee wel voor iets tussen zitten.
(*Gaat naar eetzaal.*)

CYRIEL & MADELEINE : Goeiemorgen, meneer De Potter.

FERNAND : Was't plezant, ja?

MADELEINE : 't Was een heel plezant week-end, meneer De Potter. We zijn gaan bowlen met onzen Dré zijn spaarkastje, we hebben nogal patatten gegeven, zulle. Ze zijn nog aan 't zoeken naar mijn ballen, ze bolden op alle banen, behalve op die van mij!! En daarna zijn we nog iets gaan drinken, eigenlijk iets té veel. In mijne kop is precies een fanfare aan 't repeteren. (*Staat op met boterham in de hand.*)

FERNAND : (*Wijst naar haar boterham.*) Wat is dat?

MADELEINE : Een boterhammeke met smeerkaas, meneer De Potter, als ge wilt...

FERNAND : Ge weet dat ge niet moogt eten tijdens de uren.

MADELEINE : Dat weet ik, meneer De Potter, we zijn nog niet bezig, hé.

CYRIEL : Meneer De Potter, ge zijt zo vroeg, d'er is toch niets?

FERNAND : Dat zijn uw zaken niet, Cyriel, ik heu... heb me nog een beetje in de vooruit gezet.

CYRIEL : Och, maar dat hebben we gehoord, meneer De Potter.

FERNAND : (*Kwaad*) En van mij mogen ze die zever met dat zomer- en winteruur zo laten! (*Af naar bureel.*)

CYRIEL : Dat is het! Meneer De Potter heeft zich vergist, het winteruur. Wacht hé, Madeleineke, we gaan ons amuseren. (*Gaat met stoel naar de klok om ze terug te zetten.*)

MADELEINE : Maar Cyriel, we hebben die vrijdag al teruggezet.

CYRIEL : Awel, ik doe dat nog eens, allé doe uw jas terug aan.

MADELEINE : Maar Cyriel?!

CYRIEL : Modest zal gaan komen en hij zal één uur te vroeg zijn, enfin, op deze klok toch.

MADELEINE : Jamaar en wij dan?

CYRIEL : Wij zijn ook te vroeg, we doen alsof, natuurlijk. Meneer Modest zal binnenkomen en bemerken dat het te vroeg is en het terug afbollen.

MADELEINE : Cyriel, dat is niet schoon!

CYRIEL : Hij heeft ons genoeg proberen zot te maken, nu is het onze beurt.

MADELEINE : Hij zal het wel doorhebben.

CYRIEL : Als wij meewerken, zeker niet.

MADELEINE : *(Men hoort het geluid van een bromfiets)* Ik denk dat ik hem hoor, allé, hem zo niet, zijne koffiemolen.

(Modest komt even later binnen, zeer klassiek gekleed met helm nog op, heeft fietsspelden aan.)

MADELEINE & CYRIEL : Goeiemorgen meneer Modest, gij hier ook?

MODEST : Vinden jullie dat een goeie morgen? Zeg eens, wat is er, geen goesting om te beginnen?

CYRIEL : Dat is het niet, meneer Modest, we zijn hier alleen één uur te vroeg.

MODEST : Te vroeg?! *(Kijkt naar klok en dan naar horloge.)* Tiens, ik dacht nochtans dat ik mijn horloge al had teruggezet.

CYRIEL : Jaja, meneer Modest, wij ook.

MODEST : Als ik op ons Frieda moet rekenen, hé, nu heb ik mij voor niets afgejaagd.

MADELEINE : *(Kijkt naar bureel.)* Jaja, zelfs meneer De Potter heeft zich vergist!

MODEST : Dat is straf... en toch dacht ik... enfin, ik ga nog een toertje doen in de stad, zo graag ben ik hier nu ook niet. En jullie?

CYRIEL : Ach wij... wij gaan ook nog eens buiten.

(Modest gaat terug naar buiten, men hoort hem vertrekken. Cyriel en Madeleine hebben er plezier in.)

CYRIEL : Dat zal hem leren, voordat hij met pensioen gaat zal hij nog dikwijls in de zure appel moeten bijten. *(Doet jas terug uit.)* En nu zetten we de klok terug juist.

MADELEINE : Cyriel, gij zijt niet te schatten. Als dit maar goed afloopt!

CYRIEL : En waarom niet? Ik weet van niets... en gij?

(Coike komt binnen, hij heeft nog niet veel van de wereld geproefd en is nogal een sullig type.)

COIKE : Goeiemorgen Madeleine, goeiemorgen Cyriel. *(Geeft elk een hand.)*

CYRIEL : Dag Coike, en... een wild week-end gehad?

COIKE : Zwijgt? Ik heb niet anders gedaan dan koffie gezet, ons moeder had haar vriendinnen weer eens uitgenodigd.

MADELEINE : Allé Coike, een vent zoals gij, ge zou eens naar de stad moeten trekken, eens uitgaan, dat zou u goed doen.

COIKE : Ons ma zegt altijd: "'t Stad maakt van u een "Bon Vivant" en verderft uw ziel met sex en drugs".

CYRIEL : En rock en roll.

COIKE : Is meneer Modest er nog niet?

MADELEINE : Den brulaap!

COIKE : Welja, meneer Modest.

CYRIEL : Nee, die hebben wij nog niet gezien. *(Knipoogt naar Madeleine.)*

(Coike gaat naar zijn kast en kleedt zich om. Simonne komt binnen. Coike heeft zijn broek al tot op zijn schoenen.)

SIMONNE : Dag schatjes, een goeie morgen en een goeie dag, ik heb eens goed geslapen sé. *(Gaat naar Coike en tast, of beter, wil aan zijn benen tasten.)* Hier sé, dag schone jongen! *(Coike trekt zich weg.)*

COIKE : Laat mij gerust hé, ge weet...

SIMONNE : Dat weet ik, dat weet ik, kom hier dat ik uw sportieve, sexy benen nog eens betast. *(Coike huppelt paniekerig rond de tafel, Simonne loopt er achter, de anderen moedigen aan.)* Kom, laat mij eens voelen, 'k heb al andere velletjes op mijn zolder hangen.

FERNAND : *(Steekt zijn hoofd door het deurgat.)* Zeg, wat is dat hier allemaal?

(Coike is terug aan zijn kast en trekt vlug zijn broek op.)

SIMONNE : Goeie morgen, meneer De Potter. Heu, Coike geeft een demonstratie van Stepaerobic. 's Morgens is dat de ideale opkikker, ge moet het eens proberen.

FERNAND : Mij deed dat denken aan zaklopen, waar is meneer Modest?

ALLEN : Nog niet gezien vandaag.

FERNAND : Die gaat het hier de laatste maanden toch niet uithangen, zeker? De voorman moet hier het eerste zijn.

MADELEINE : Ook voor u, meneer De Potter?

FERNAND : Niet zwanzen, hé Madeleine! *(Gaat terug naar bureel.)*

SIMONNE : Zeg ja, waar zit die eigenlijk?

CYRIEL : Kom, we hebben nog juist de tijd om op de wc een sigaretje te roken, ik zal u dat eens uitleggen, sé. (*Af naar wc.*)

COIKE : Dat zou niet mogen mogen, d'er is toch voor elk een wc voorzien.

MADELEINE : Coike! Dat moet toch kunnen!!

COIKE : Daar komen vroeg of laat vodden van.

(*Margriet komt binnen.*)

MARGRIET : Goeie morgen, haha, wat nu? Een tête à tête?

COIKE : Hier zo niet, juffrouw Margriet, maar daar op de wc. Cyriel en Simonne zijn daar de lucht aan 't bederven.

MADELEINE : Aan 't smoren, juffrouw Margriet.

MARGRIET : Oeioei, gaat dat daar al zo hard aan toe, ik dacht niet dat Simonne en Cyriel... enfin! Is ons brombeerke er al?

MADELEINE : Ja, hij was héél vroeg vandaag.

MARGRIET : (*Klopt en gaat bureel binnen terwijl de anderen iets te drinken nemen en elk een stuk van de krant nemen.*) Dag Fernand, pardon, menéér Fernand.

FERNAND : (*Opgewekt.*) Fernand is goed, Margrietje.

MARGRIET : Hola, is dat niet te familiair?

FERNAND : Niet als we elkaar al zo lang kennen. Hoe lang is dat nu al?

MARGRIET : Al heel lang, zulle, ik ben begonnen bij "De Potter" als kleine snotter bij de afdeling "Zure bezekes".

FERNAND : Maar gij waart geen zuur bezeke, gij hebt altijd partij voor mij gekozen.

MARGRIET : Maar gij ook voor mij, hé Fernand.

FERNAND : Ja, ik viel op u, spijtig genoeg alleen maar figuurlijk.

MARGRIET : Fernand, ge zijt een vleier.

FERNAND : Met die anderen heb ik meer problemen gehad.

MARGRIET : Ze hadden het ook altijd gedaan, hé Fernand. Och, ze zijn zo slecht nog niet, ze hebben toch de firma "De Potter" mee groot gemaakt.

FERNAND : Dat is wel zo, maar ik heb toch graag dat ge me van alles op de hoogte houdt, hoe meer dat ik weet...

MARGRIET : Hoe meer dat ge u zorgen maakt, zeker.

FERNAND : Neen, Margriet, het is belangrijk dat ik van alles op de hoogte ben en wat de verkoop betreft... het zou beter kunnen, de concurrentie is te groot.

MARGRIET : Ge ziet er moe uit, Fernand.

FERNAND : Dat geloof ik, ik was hier veel te vroeg, 'k had mijn horloge niet terug gezet.

MARGRIET : Maar sukkelaar, bij mij hadt ge zeker blijven liggen, hé.

FERNAND : Liggen nu niet bepaald, zulle Margrietje. (*Staat recht en kijkt naar de eetzaal, Cyriel loopt handenklappend achter Simonne aan.*)

CYRIEL : Allé, vooruit, bewegen. (*Simonne loopt schetterend voorop. Fernand komt in de eetzaal.*)

FERNAND : Hé zeg, is dat gedaan met dat gekakel, dat is hier geen kippenhok.

SIMONNE : Ha neen, de haan staat nog in zijn deur. (*Lacht.*)

FERNAND : Ik denk dat het hoog tijd is om te beginnen.

CYRIEL : Jammaar, meneer De Potter, we weten niet waarmee te beginnen.

FERNAND : Er zijn toch nog werkzaamheden genoeg, ge kunt de stock aanvullen, de smoeletrekkers, de tuttefrut, de spekken, de zwarte rek...

CYRIEL : Jammaar, meneer, werk verdelen is toch Modest zijn job en aangezien dat die hier nog altijd niet is...

FERNAND : Wablieft?! Nu nog niet en dat zonder verwittigen, wat denkt die wel? Dat hij zich de laatste maanden alles kan permitteren, wacht maar! (*Gaat terug in bureel en slaat deur dicht om daarna terug buiten te komen.*) Allé, vooruit, begint maar hé. (*Terug bureel. Fernand neemt telefoon en draait nummer.*) Sé, Margrietje, begrijpt ge nu wat ik bedoel? Hallo, madame De Plekker, heeft Modest zich soms overslapen? Neen, maar hij is hier nog altijd niet. Wablieft? Ha, hij is al een hele tijd weg. Neen, hij is hier niet, madame. Madame, alstublieft, hou u kalm. (*Houdt hoorn van oor af.*) Probeer te kalmeren, hij kan er misschien niets aan doen. Wablieft? Uityvluchten, ja heu, sorry voor 't storen, madame. (*Legt hoorn in.*) Amai, ik hoop dat die een goede reden heeft. Wat is me dat voor een kanon.

MARGRIET : Da's gewoonlijk zo, hé Fernandje, op 't werk hangen ze de ezel uit en thuis hebben ze niks te zeggen, niks, nougatbollen.

FERNAND : Dat is 't, Margrietje, nougatbollen. Dat ontbreekt nog in 't assortiment. Nougatbollen met chocolade en met nootjes!

MARGRIET : Maar dan aan scherpe prijzen, hé Fernand, ge moet de concurrentie voorblijven. Als ik nu zie, hé, in 't grootwarenhuis, dan verschiet ik van de lage prijzen van dat snoepgoed en d'er is al veel "sugarfree".

FERNAND : Sugarfree, sugarfree, ik moet het allemaal niet weten. Gieren zijn het, de laatste cent uit mijn zak halen met minderwaardig snoepgoed. Neen, Margrietje, een goei bees, hé, daar moet veel suiker in zitten, die mag al eens aan het gehemelte plakken.

MARGRIET : Jaja, jongen en de mensen met een vals gebit?

FERNAND : Die moeten dat maar efkes op de kast leggen. Margrietje, wij werken met de beste grondstoffen...

MARGRIET : En kleurstoffen, hé Fernand.

FERNAND : En dan, ook de kinderen moeten eens kleur bekennen en om voort te gaan, ik kan het mij niet permitteren om de prijzen te laten zakken. Ik heb afnemers die mijn kleurstoffen, heu, die mijn suikerwaren de allerbeste vinden. "Want zonder bezen van "De Potter" wordt de wereld alsmaar zotter".

MARGRIET : (*Lacht.*) Da's nu een goeie slagzin, sé, we zouden er eens wat meer werk moeten van maken, campagne voeren, onze waren op een komische manier aanbevelen.

FERNAND : Reclame dus! Margrietje, weet ge wat dat kost, een klein karooke in de gazet kost zoveel als een kinderveloke.

MARGRIET : Neen, Fernand, géén karooke, één zinnetje volstaat om onze waren aan te prijzen. Elke week een andere slagzin.

FERNAND : Tja, daar zit iets in, Margrietje, als het niet te veel kost. En dan nog, wie vindt er elke week een slagzin? Ik heb niet altijd van die heldere momenten.

MARGRIET : 't Is maar voor enkele weken, hoogstens een paar maand. De mensen zullen ons dan wel kennen. En Fernand, ge hebt de mensen bij u die wel iets uit hun duim kunnen zuigen.

FERNAND : Welke mensen?

MARGRIET : Uw mensen, onze mensen. We vragen om hun ideeën op te schrijven én de beste worden beloond.

FERNAND : Margriet, ik betaal ze nu al te veel.

MARGRIET : Niet met geld, Fernand, in natura.

FERNAND : Margrietje, ge gaat u toch niet blootgeven aan die profiteurs van hiernaast.

MARGRIET : Fernand! Bijlange niet, we betalen hun gewicht in snoepgoed, tweede keus, natuurlijk.

FERNAND : (*Denkt na.*) Tja, daar zit iets in. D'er vallen genoeg spekken en smoeletrekkers van den band en over de rest gezwegen...

MARGRIET : Voilà!

FERNAND : Geniaal idee, Margrietje. Kom hier, dat ik u een smoeletrekker geef. (*Wil haar kussen, Margriet trekt weg.*)

MARGRIET : Fernand, niet onder de uren, hé.

FERNAND : Met de koffiepauze.

MARGRIET : Maar Fernand, kunt ge echt niet langer wachten?

FERNAND : Neen, ik bedoel, met de koffiepauze kunnen we ze inlichten, dan hebben we ze meteen allemaal. Dan vergeten we niemand. En nu nemen we de factuurkes eens door, zeker?

MARGRIET : Ge zegt het maar, Fernand.

(Cyriel en Madeleine komen terug in 't eetzaaltje.)

CYRIEL : Allé, 't spel ligt stil, alles is bijgevuld en we hebben geen grondstoffen om terug te fabriceren. Dat is allemaal de fout van Modest, 't is onverantwoord.

MADELEINE : Komediant!

CYRIEL : 't Zal d'er nogal stuiven.

MADELEINE : Ik heb er toch al een beetje spijt van, zulle. De Modest is juist gelijk een sirene: hij maakt lawaai maar eigenlijk doet hij niemand kwaad.

CYRIEL : Dat is juist: hij doet helemaal niks!

MADELEINE : Ach, hij heeft het thuis niet onder de markt, ge moet er maar mee zitten, met zo'n draak.

CYRIEL : Hij heeft ze toch zelf gekozen.

MADELEINE : Of zij hem! Hij had misschien de kans niet of durfde niet nee te zeggen uit schrik voor zijn mannelijkheid.

CYRIEL : *(Lacht.)* Hij had beter een "valling" (= verkoudheid) opgedaan, daar raakt ge nog vanaf. Neenee, compassie moet ge er niet mee hebben en daarbij, 't is nog een dikke gierigaard, hij doet niet anders dan aan onze koffie zitten, te gierig om zelf een thermos koffie mee te brengen.

MADELEINE : Maar Cyriel, hij krijgt er misschien geen mee.

CYRIEL : En dan! Is dat een reden om uw volk te beroven? Wacht maar, ik zal mijn thermos eens goed camoufleren zodat hij van armoede van een ander zijn thermos moet drinken.

MADELEINE : Schoon hé, héél schoon, gij moet iets zeggen van Modest.

(Coike komt uit atelier, samen met Simonne.)

CYRIEL : Ha Coike, hoeveel heeft Modest al van uw koffie gedronken? Zeg dat eens.

COIKE : Nog nooit.

CYRIEL : Hoe, nog nooit?

COIKE : Maar nee, ik drink geen koffie, alleen thee, ik kan geen koffie meer zien. Ons ma heeft er mij een dégout van doen krijgen, met al haar koffiegeklets.

SIMONNE : 't Zal wel een andere reden hebben, zeker Coike. *(Gaat naar hem toe.)*

COIKE : Laat mij gerust, hé.

SIMONNE : Daar wordt ge impotent van.

COIKE : Met mijn bloeddruk is alles in orde.

SIMONNE : *(Lacht.)* Koffie is niet goed, Coike, maar Simonneke, daar kunt ge niet genoeg van hebben.

COIKE : Simonne, laat mij gerust, hé of is klaag u aan voor ongewenste intimidinges op het werk.

SIMONNE : Coike, jong, zoudt ge dat wel doen?

COIKE : Ge zou van mij kunnen verschieten, zulle.

SIMONNE : Dat geloof ik héél goed, Coike. *(Uitdagende blik.)*

MADELEINE : Ge ziet er pertang smakelijk uit, zulle. *(Gaat naar hem toe.)* De chocolade hangt tot achter uw oren.

CYRIEL : En, is het bij jullie ook stilgevallen?

COIKE : D'er is geen chocolade meer voor rond de spekken.

CYRIEL : Ha, ik geloof het. Hij hangt allemaal achter uw oren.

COIKE : 't Is onverantwoord, de productie stil door één persoon. Meneer De Potter gaat aan ons pree zitten. Ik dien klacht in bij de vakbond. Ik ga naar De Potter. *(Stapt op bureel af.)*

CYRIEL : Niks van! Gij blijft hier, ge moet geen slapende honden wakker maken, we hebben het trouwens zelf in de hand gewerkt.

COIKE : Hoe bedoelt ge?

CYRIEL : Heeft Simonne u dat niet verteld?

COIKE : Wat verteld?

SIMONNE : De Cyriel en Madeleine hebben de klok nog een extra uurtje teruggezet en hij is er ingetrapt, hij is nog een toertje gaan doen.

COIKE : Maar dat is... dat is wansmakelijk! En ik die dacht dat hij zijn kat gestuurd had zonder te verwittigen!

MADELEINE : Jaja, hij zal straks gaan komen.

COIKE : En wij...

CYRIEL : Weten van niets!

COIKE : Ha neen, hé zeg. Daar wil ik niets mee te maken hebben, ik heb vast werk en ons ma zal dit ook afkeuren, ik wil daar geen affaire mee hebben, ik moet hier weg!

MADELEINE : Bazepoeper!

CYRIEL : Ge kunt niet weg, Coike, dan zijt ge ook onwettig afwezig.

COIKE : Dan moet ik mij camoufleren, ik moet weg. (*Loopt af naar wc.*)

SIMONNE : Coike, doe niet zo belachelijk. (*Probeert de deur te openen.*)

COIKE : Ik ben hier en ik blijf hier totdat ge meneer De Potter de waarheid verteld hebt.

MADELEINE : Maar Coike, Modest moest eens op zijn plaats gezet worden. Vooruit, kom eruit. (*Bonkt op de deur.*)

COIKE : Neen, neen en nog eens neen!

(Fernand en Margriet komen uit bureel.)

FERNAND : Zeg, er is toch een vrouwentoilet ook!

COIKE : (*roept van achter de deur.*) Meneer De Potter, ze hebben meneer Modest een loer gedraaid, ze hebben hem liggen.

FERNAND : Wablieft?

CYRIEL: We hebben hem liggen, meneer De Potter, de nieuwe catalogoog.

FERNAND : Catalogoog?

COIKE : De horloge! De klok, meneer De Potter!

CYRIEL : De nieuwe catalogoog van klokken en uurwerken en...

(De telefoon gaat op het bureel van meneer De Potter. Fernand gaat hoorn opnemen.)

CYRIEL : De deur, Margrietje, doe de deur dicht.

MARGRIET : Wat is dat hier, zeg, jullie doen zo raar!

COIKE : (*Roept.*) Meneer De Potter!

CYRIEL : Doe geen moeite, Coike, De Potter is in zijn bureel.

MARGRIET : Ik denk dat ons Cyrieleke, enfin alleman, behalve Coike iets uitgespookt heeft. Heeft het iets te maken met Modest?

CYRIEL : Ja, Margrietje, ze hebben de klok nog eens teruggedraaid, zodanig dat...

MARGRIET : Modest zogezegd een uurtje te vroeg was.

COIKE : Ja Margriet, en ik wil daar niet aan mee doen.

CYRIEL : Margrietje, please, niets zeggen hé.

MARGRIET : Ik zou het eigenlijk aan mijn chef moeten doorgeven, hé mannekes, maar heu... (*Lacht.*) ik heb er eigenlijk ook zin in. Den alweter mag ook eens zweten maar... in ruil...

CYRIEL : Ja Margrietje, ge zult van ons alles weten.

MARGRIET : En...

SIMONNE : Ha neen hé, niet van die fantasiejuwelen, ik kan daar niet tegen, ik krijg daar uitslag van.

MARGRIET : Dat is mijn voorwaarde, ge koopt allemaal iets van mijn fantasiejuwelen. Desnoods geeft ge ze aan iemand die ge niet goed kent.

CYRIEL : En die ver weg woont.

MADELEINE : Ge moet plakkertjes aan de binnenkant doen, Simonne, dan krijgt ge daar geen eczeem van.

SIMONNE : Neen, ik draag dat niet. Dan voel ik mij precies een kerstboom met valse bollen.

MARGRIET : Ik eis afname van iedereen!

CYRIEL : 't Is in orde, Margriet, desnoods geeft ge ze aan de kat, Simonne, voor 's zondags.

MADELEINE : Of aan uw schoonmoeder.

SIMONNE : Die heb ik niet, Madeleine, en daarbij, ik heb genoeg aan één huisdier.

CYRIEL : Simonne!

MARGRIET : Deze namiddag breng ik mijn assortiment mee, nemen jullie je geld al maar klaar. (*Gaat bureel binnen.*)

CYRIEL : (*Gaat naar de deur bij Coike.*) En Coike, al van gedachten veranderd?

COIKE : Ik denk er nog niet aan!

CYRIEL : (*Ziet zijn schoofzak staan en gaat er naar toe.*) Mijn keel staat droog, misschien kan ik eens van uw theetje drinken en een boterhammetje eten.

COIKE : Van mijn schoofzak blijft ge af, dat is diefstal!

CYRIEL : Dan is meneer Modest ook een dief. (*Ziet flesje in zijn tas.*) Och, wat is dat hier? Mannekes, zie eens, Coike is aan de sterke drank.

COIKE : Ge blijft van mijn flesje af, Cyriel, dat is...

CYRIEL : Jaja, drank is dat, ge moet Cyriel dat niet leren kennen. (*Draait stop er af en neemt een flinke teug om het onmiddellijk terug uit te spuwen. Vol afschuw.*) Wat is dat?

COIKE : Ik geef mij over. (*Komt uit wc.*) Maar Cyriel toch, lomperik, ik wou het u nog zeggen, dat is mijn water, ik moet dat vanavond bij de dokter binnen doen.

(Cyriel wordt misselijk en rent met hand voor de mond richting wc. Coike tegen de anderen.) Ik moest 's morgens nuchter in dat flesje wateren en binnenbrengen.

(Allen lachen.)

SIMONNE : Och, maar er is nog meer dan genoeg in.

CYRIEL : *(Komt teruggelopen van wc.)* Mannen, ik hoor meneer Modest zijn brommer.

(Lopen allen naar atelier, Cyriel loopt terug met hand voor de mond richting wc en gaat er binnen. Modest komt binnen, is er blijkbaar niet graag bij en kijkt naar de klok.)

MODEST : Ziet ge't, verdomme, ze hebben mij liggen, de stinkers. Dat kon niet dat alle klokken in de stad nog niet juist stonden. Wacht maar, mannekes, ik zal mij moeten verantwoorden, maar jullie gaan dit zeker uitzweten! Zeker weten! Ik zal de snelheid van de band wat aanpassen, jullie hebben nog veel te veel tijd om te spelen. *(Doet intussen stofjas aan, ziet het flesje staan.)* Ha hier zie, ze hebben nog iets laten staan, ik zal mij eens wat warm stoken met een stevige borrel. *(Neemt flesje.)* Dat zal smaken, vooral nu 't voor niets is. *(Neemt een slok en proest het uit.)* Wat is dat! *(Loopt af naar wc. Botst op Cyriel die juist terugkwam.)*

CYRIEL : Goeiemorgen, meneer Modest.

MODEST : Uit mijn weg, gij.

CYRIEL : Oei, oei, wat heeft die nu! *(Ziet flesje staan.)* 't Is niet waar, hé! *(Lacht uitbundig en gaat af langs productieruimte.)*

(De telefoon rinkelt bij De Potter. Fernand neemt hoorn op.)

FERNAND : Hallo, suikerwaren De Potter. Jaja, u spreekt met de zaakvoerder. Watte? Ha, het comité van veiligheid en gezondheid! Wablieft? Ha ja, én hygiëne! Pardon, wanneer? Morgennamiddag inspectie? *(geschrokken tegen zichzelf.)* Val nu dood! Hallo, neenee, er is geen reden om dood te vallen. Pardon? Jaja, alles is in orde. Zeg eens, heu... is dat streng? Jaja, natuurlijk in de voeding moet men streng zijn, als je dat voeding kunt noemen, hé. Inderdaad, misschien is het interessant om te weten wat mag en wat niet mag. Wablieft? Ha ja, ik zou dat al